

52. évfolyam, 2. szám
2023. II. negyedév

Zalaerdő

A ZALAERDŐ ZRT. DOLGOZÓINAK LAPJA

Nyáridő

KÁNIKULÁBAN HŰSÍTENEK A ZALAI ERDŐK

FOTÓ: KREINER ROLAND

5

VÁNDORGYŰLÉS
Összefogás
a magyar erdőkért

9

KISVASÚT NAP
Fejlesztéseket
mutattak be
Csömödéren

14

PARTNEREINK
AMS Group –
A.M.S. Biomasa Kft.

Hullámvölgy után fent a csúcson: rekor

A Zalaerdő Zrt. gazdálkodásában a 2022. év több szempontból is a legkezebb volt. Az elért eredmény a cég életében és az erdészeti szektorban is kimagasló értéknek számít. A magas eredmény biztosította a tervezett beruházások forrását, a tulajdonos Agrárminisztériumnak pedig lehetővé tette osztalék elvonását is. A nagyon kedvező árbevétel fedezetet biztosított a drasztikusan növekvő költségekre, lehetővé tette a keresetek jelentős mértékű növelését. Öt hónap elteltével elmondható, hogy a 2023. év is hasonlóan jó feltételeket teremt a hatékony gazdálkodáshoz.

A Zalaerdő Zrt. 2022. évi üzleti tervében szereplő 609 millió forint eredmény-előírást a társaság 2 milliárd 100 millió forint eredménnyel teljesítette. Az erdőgazdaság vagyona a vártnál nagyobb mértékben nőtt, a teljes eszközállomány értéke (épületek, gépek, járművek, befektetések, készletek, követelések, pénzeszközök) 19 milliárd 16 millió forint.

Az elért 10 milliárd 607 millió forint ár-

bevétel 129 százaléka a tervnek. Minden ágazat a vártnál magasabb hozamokat ért el, mind az előző évihez, mind pedig a tervezetthez képest. Az élénk fapiaci kereslet az egész évet jellemezte, ami magas értékesítési mennyiséget és szinte minden termék árának növekedését vonta maga után. A fokozott vevői érdeklődésnek és a teljesítményorientált szervezésnek köszönhetően a vadászati szezon is sikeres volt,

ami a vadgazdálkodási ágazatban is jelentős többletbevételt hozott. Az év második felében a térségben ismét jelentkező szaporítóanyag-hiány a mag- és csemetetermelés értékesítési lehetőségét javította. A tervhez viszonyított árbevétel-többlet összességében 2 milliárd 383 millió forint, amihez a fakitermelési ágazat 1 milliárd 951 millió forinttal, a vadgazdálkodás 188 millió forinttal, a csemetetermesztés pedig 30 millió forinttal járult hozzá.

Az euróban kiszámlázott értékesítések magas, 42,7 százalékos aránya miatt a 2022. évi drasztikus forintgyengülés tovább erősítette a keresletnövekedés árbevételre gyakorolt pozitív hatását, és ezen keresztül kedvezően hatott a társaság eredményére. A 383,9 Ft/euró átlagos érték a tervezett árfo-lyamszintnél (360,9 Ft/euró) magasabb lett, így ez az eltérés 272 millió forinttal növelte a forintban kimutatott árbevételt.

Az eredményterv túlteljesítésével ellensúlyoztuk a tervezettnél 1 milliárd 318 millió forinttal magasabb értékű, 9 milliárd 123 millió forintos költségfelhasználást. Az anyagjellegű ráfordítások 847 millió forinttal lettek magasabbak a tervezettnél, amely nagyrészt az igénybe vett szolgáltatások (vállalkozói díjak) körében jelentkezett.

A személyi jellegű ráfordítások felhasználása a tervezettnél 424 millió forinttal haladja meg. A 2022. évi tervezett bérköltséget a tulajdonosi joggyakorló jóváhagyásával év közben megemeltük, és a cafeteria juttatások értéke is növekedett. Az elszámolt 2 milliárd 265 millió forint bérköltség 21 százalékkal magasabb a tavalyinál. A teljes munkaidőben foglalkoztatottak keresetszínvonalára (vezető állásúak nélkül) 2021-hez képest 24,9 százalékkal növekedett. 2022-ben az éves átlagos statisztikai létszám 8 fővel csökkent az előző évihez képest, és 9 fővel lett kevesebb, mint a terv. Az éves átlagos statisztikai létszámból 143 fő fizikai, 221 fő szellemi dolgozó volt.

A pénzügyi műveletek eredménye 477 millió forint, ami 408 millió forinttal magasabb a tervnél. A többlet egyértelműen a kamatbevételek növekedéséből és az évközi forintgyengülésből származik.

A társaság fejlesztési koncepciójának megfelelően 2022-ben 1 milliárd 66 millió forint összegű beruházási tervet készített, ami 804 millió forint értékben valósult meg. A ténylegesen végrehajtott fejlesztések így 21,8 százalékkal elmaradtak a tervezett mértéktől, de minden jelentős fejlesztést megvalósítottunk vagy elindítottunk. Az elmaradás jelentős részét a gépbeszerzések-nél tapasztalható megnövekedett szállítási határidő okozta.

A gazdasági célkitűzéseket a növekvő anyagköltségek és vállalkozói díjak, valamint a tervezettnél jóval magasabb dolgozói juttatások ellenére is meg lehetett valósítani. A

FOTÓ: CSÁNYI KÁROLY

Magas eredményt hozott az elmúlt év

tulajdonosi joggyakorló – közel 10 év elteltével – ismét osztalék elvonásáról döntött. Az összesen 1 milliárd 387 millió forintból 950 millió forintot még 2022-ben, a fennmaradó részt pedig 2023 májusában kellett átutalnunk az állami költségvetés javára.

Az eredményes gazdálkodás feltételei 2023-ban is adóztak. Az elfogadott üzleti terv 806 millió forint eredményelvárást tartalmaz, de az első öt hónap tényadatai és az erdészetekkel folytatott tervtárgyalások alapján elérhetőnek tűnik ennél magasabb eredmény is. Az erdőgazdaság fizetőképessége az elmúlt évek stabil és óvatos pénzügypolitikájának, a hitelmentességnek és a magas pénzeszközállománynak köszönhetően továbbra is kedvező.

A kitermelt faanyag mennyisége hasonló lesz az előző évihez, ami elégséges árulapot biztosít az értékesítésekhez, a szociális és a maximált áras tűzifaigények kielégítéséhez. Mintegy 335 ezer nettó m³ faanyag kitermelését tervezzük, és közel 325 ezer m³ fatermék-értékesítéssel számolunk, ami viszont 6,3 százalékkal elmarad az előző évi értéktől. Az év első öt hónapját továbbra is fapiaci kereslet jellemezte, de szinte minden fatermék esetében különböző mértékű visszaesésre számítottunk. A lakossági tűzifaprogram miatt a társerdőgazdaságoknak szál-

lított faanyag mozgatási és szállítási költsége idén is jelentős eredménycsökkentő tényező. Éves szinten az egységárak további növekedésével számolunk, ennek köszönhetően a társaság 2023. évi tervezett árbevétele várhatóan 5,8 százalékkal növekszik, és a tervben szereplő 11 milliárd 4 milliárd forint árbevétel túlteljesítésére is nagy esély van. A fakitermelési, a vadgazdálkodási és az ökoturisztikai ágazatokban a bázisnál magasabb árbevétellel kalkulálunk. A pénzügyi bevételek között 2023-ban 300 millió forint kamatbevételt tervez a Zalaerdő Zrt.

Az anyagjellegű ráfordításokat 6 milliárd 908 millió forinttal terveztük, az előző évinél 24,7 százalékkal magasabb értékét elsősorban az alapanyagok (vegyszerek, építő- és ipari anyagok, mezőgazdasági termékek), üzemanyagok és villamos energia árának, valamint a vállalkozói díjak növekedése, valamint kisebb mértékben az erdőfelújítási többletfeladatok okozzák. Az előző évhez képest az erdőfelújítási munkákon belül a mesterséges I. kivitelek mellett az ápolási feladatok mennyisége növekszik, ami az átlagosan 20 százalékos vállalkozói díj-emelkedéssel párosulva a költségek 22,2 százalékos növekedésével jár együtt.

A személyi jellegű ráfordítások tervezett összege 3 milliárd 303 millió forint, amiből

közfoglalkoztatás nélkül számított bérköltség 2 milliárd 511 millió forint. A 2023-ra tervezett átlagos statisztikai létszám 376 fő. Az erre a létszámmra fordítható bértömeg elsősorban a 10 százalékos kereset-tömeg-fejlesztés hatására 259 millió forinttal magasabb az egy évvel korábnál.

A tervezési időszakban jelentős fejlesztéseket tervez a társaság, emiatt a beruházások 2023. évi értéke elérheti a 2 milliárd 293 millió forintot.

Az elképzelések megvalósítását több kockázat is veszélyezteti. A tervezett árbevétel csak a kedvező fapiaci kereslet és árszínvonal fennmaradása esetén érhető el. Az euró éves átlagos árfolyama tervszinten 391,0 EUR/HUF, de a már tapasztalható tartós forinterősödés az árbevétel teljesíthetőségét kérdőjelezi meg, és emellett az árfolyamnyereségek és az árfolyamvesztések negatív egyenlege pénzügyi veszteséget is okoz. A tölgy- és bükkmakktermés hiánya nemcsak a felújítások költségét növelheti, annak sikerét kockáztatja, de a tervezett fakitermelések végrehajtását is akadályozhatja. A vállalkozói kör szűkülésével, a munkaerő elvándorlásával, a humánkapacitások további csökkenésével és drágulásával számolunk.

Varga Attila
gazdasági igazgató

Személyügyi változások

A Zalaerdő Zrt. létszámában a közfoglalkoztatottak nélkül 2023. június 30-án 389 fő szerepelt. Nyilvántartásunk szerint legfiatalabb dolgozónk 20 éves, a legidősebb munkavállaló 72 éves. A legutóbbi, személyüggyel kapcsolatban elkészült cikk (2022. november 15.) és 2023. július 2. között 15 főt vettünk fel, 10 fő távozott a társaságtól.

NAGYKANIZSAI ERDÉSZET:

Új belépők: *Dezsgyék Jánosné* csemetekerti dolgozó, *Bogdán József* és *Kele István Márk* erdészeti dolgozók – aki rövid távollét után tért vissza –, valamint *Polai Péter* és *Varró Tamás* gépkezelők.

BÁNOKSZENTGYÖRGYI ERDÉSZET:

Új belépők: *Hári Dávid Barnabás*, *Köves Kristóf* és *Pongrácz Máté Gergely* erdészeti munkások, *Horváth Károlyné* takarító, valamint *Orsós László* fékes. Megszűnt a munkaviszonya *Pongrácz Máté Gergely* erdészeti munkásnak, *Kaszás András* telepőrnek, *Oleár Gergely* fékes munkavállalónak. *Tóth Tihamér Róbertné* takarítónő nyugdíjba vonult. *Horváth Dániel* feladatait a Bánokszentgyörgyi Erdészet Vasútüzemében 2023. június 1-jétől kinevezéssel folytatja vasútüzemi műszaki vezetőként.

LETENYEI ERDÉSZET:

Új belépő: *Szabó Attila* hossztoló. Kilépő: *Bellovics Richárd* hossztoló. *Soós Sándor* beosztott erdész betegség miatt elhunyt, nyugodjék békében!

LENTI ERDÉSZET:

Új belépő: *ifj Horváth József* és *Horváth Tibor* segédmunká-

sok. *Sebestyén János* tehergépjármű-vezető kollégáink munkaviszonya egészségi állapotára tekintettel szűnt meg. *Németh József* kerületvezető erdész július 1-jétől nyugdíjba vonult, kerületét *Jánosi Kristóf* vette át.

ZALAEGRSZEGI ERDÉSZET:

Új dolgozók: *Gátsó Gyula Gergő* hossztoló, *Komenád István* erdészeti munkás. *Németh József* kerületvezető erdész kollégánk februárban nyugdíjba vonult, kerületét *Kiss Dávid Bence* vette át.

KÖZPONT, NAGYKANIZSA:

Nyugdíjba távozott *Nemes Zoltán* erdőgazdálkodási osztályvezető. A Zalaerdő Zrt-nél új osztályok jöttek létre 2023. június 2-ától. Az Erdőgazdálkodási és a Turisztikai osztályból létrejött az Erdőművelési, Természetvédelmi és Turisztikai Osztály. Vezetését *Ernsztné Csányi Anita Judit* látja el. Az osztály dolgozói: *Babics István* erdőművelési előadó, *Fűrné Kinsztler Anita* környezetvédelmi előadó (jelenleg gyesen), *Kuczkó Anita* ökoturisztikai előadó, *Molnárné Vitális Anikó* erdészeti erdei iskola- és turisztaszálló-vezető, *Szani Katinka* erdőgazdálkodási előadó, pályázati referens. A Kereskedelmi Osztály is változott, továbbiakban Fahasználati és Kereskedelmi Osztályként működik. Dolgozói: *Trojki Péter* osztályvezető, *Millei Dániel* fahasználati előadó, *Mohos Csilla* kereskedelmi előadó, *Kecskés Tamás* kereskedelmi előadó, fogyasztóvédelmi referens, *Kovács Viktória* irodai adminisztrátor.

Pölöskei János
igazgatói és személyügyi osztályvezető

Zalai erdészek a Kisalföldön

Az OEE Nagykanizsai Helyi Csoportja 2023. május 16-án indult útnak egy kétnapos tanulmányútra az OEE Győri Erdőgazdasági Helyi Csoport meghívására.

Szakmai és kulturális programjaink első állomása Dunasziget volt, itt vette kezdetét komppal történő utazásunk a Cicolai-ágrendszeren. A kompnál Bors László, a Jánossomorjai Erdészet igazgatója és kollégái, valamint Vaczurka István, a Győri Erdőgazdasági HCs elnöke és Németh Márk HCs-titkár szívélyesen fogadtak bennünket. A köszöntés után sok érdekességet és információt hallhattunk az erdészet történetéről, működéséről. A Jánossomorjai Erdészet területén a legnagyobb arányban lágy lombos állományok, ezeken belül is főleg nemes nyárasok találhatók. Kompos utazásunk során megcsodálhattuk a Szigetköz gazdag növény- és állatvilágát, a hódok által épített gátakat. A Denkpáli hallépcsőnél kikötöttünk, és a műtárgy megtekintése után gyalogosan folytattuk utunkat. Az időjárás viszontagságaival dacolva, megnéztük a hallépcsőtől nem messze fekvő Dunasziget 22A erdőrészletet Tima Gábor erdőgondnok vezetésével. Az erdészet különböző hazai nyár fajokkal és nemes nyár klónokkal folytatott kísérletet annak megállapítása érdekében, hogy az adott termőhelyen melyik faj éri el a számukra kedvező alakot és növekedést. Fontos a magas arányú hámozásiröng-kihozatal, mivel ezt a választékot tudják a legmagasabb áron értékesíteni a többi választékhoz képest. Visszatérve Dunaszigetre, az ebéd elfogyasztása után ellátogattunk a Dunakiliti Duzzasztómúba. E műtárgy a bős-nagymarosi vízlépcső-

A felújított Göbös-majori lovardában

FOTÓ: FÜR TAMÁS

rendszer részeként épült meg, amelynek és a kissé távolabb kiépített fenékküszöbnek segítségével a Duna szabályozott módon felduzzasztható, ezáltal elegendő víz vezethető a hullámtéri mellékágrendszerekbe, mivel a szlovák oldalon a Dunakiliti kiváltó létesítmény megépítésével a Duna vízének nagy részét elterelték. A tartalmas programok után Göbös-majorba, a szállásunk felé vettük az irányt, amely a Kapuvári Erdészet területén, a Rábaközben található. A vacsora nagyon jó hangulatban telt, közben késő estebe nyúló baráti beszélgetések keretében oszthattuk meg egymással a napi élményeinket. Az Ökoturisztikai Központ nagyon szép környezetben, mintegy 40 hektáron terül el, amelynek részletes bemutatására a másnapi reggeli után került sor. Megnéztük a lovardát, amely több száz éve épült még az uradalmi időszakban. Erdei túralovaglásra, kocsikázásra is van lehetőség, sőt lovastáborokat is szerveznek gyerekeknek.

Utunkat a Dél-hansági Gondnokság területén folytattuk, ahol Skerlecz András erdészeti igazgató és Bors László korábbi erdőgondnok vezetésével a hansági nyáratermesztés

és feketedió-gazdálkodás sajátosságaiba nyerhettünk bepillantást, amelyek sokszor komoly kihívással járnak. Gyakori a magas talajvízszint és a nyílt vízborítás a területeken, ami a munkavégzést jelentősen befolyásolja. Ezt követően a királytói erdészeti múzeumot látogatta meg a csoport, ahol korabeli fényképekkel, eszközökkel gazdagon ellátott erdő- és tájtörténeti kiállítás kapott helyet. Útközben a Hanságban még fennmaradt idős lábaséger-állományt is láthattunk, ezek területe azonban mára jelentősen lecsökkent. Jellegzetes támasztó-léggököreik kilátszanak a talajból, innen kapták a nevüket. Az esős, de rendkívül tartalmas szakmai nap zárásaként a fertői Esterházy-kastély központi részét tekintettük meg tárlatvezetéssel. A pompásan díszített belső termek lenyűgöző látványt nyújtottak, emellett a nyugati szárnyban kialakított képtárban sok különleges alkotást csodálhattunk meg.

A tartalmas két nap alatt új ismereteket szerezhettünk, és sok jó emlékekkel térhettünk haza.

Für Tamás titkár,
Seres Petra titkárhelyettes
(OEE Nagykanizsai HCS)

Május 4-én tartottuk az Országos Erdészeti Egyesület által meghirdetett „Az Év Erdésze 2023” elnevezésű szakmai verseny helyi fordulóját az Olgamajori Vadászkastélynál,

„Az Év Erdésze” verseny

A helyi forduló dobogószínei
(balról jobbra: Stefanich Péter, Jánosi Kristóf, Agg Máté)

FOTÓ: STEYER EDINA

amelyen öt erdészetünk húsz erdésze mérte össze tudását.

A helyi fordulón az első helyet Jánosi Kristóf (893 pont) szerezte meg, őt Stefanich Péter (866 pont) követte a második helyen, harma-

dik helyezett lett Agg Máté (803 pont). Mindhárman a Lenti Erdészet kötelékében dolgoznak. Csapatversenyben is a lentiek lettek az elsők, mögöttük második helyen a Nagykanizsai Erdészet, a harmadik helyen pedig a Bánokszentgyörgyi Erdészet végzett.

Erdőgazdaságunkat Jánosi Kristóf képviselte az országos versenyen június 1-jén és 2-án a Balaton-felvidéken, amelyet idén – a Vándorgyűléssel együtt – a Bakonyerdő Zrt. szervezett. A kétnapos országos döntőt a Lenti Erdészet erdésze nyerte.

Kristófnak szívből gratulálunk, és további szakmai sikereket kívánunk!

(A Veke készült interjúnk a 6. oldalon olvasható!)

Steyer Edina

Összefogás a magyar erdőkért

A Bakonyerdő Zrt. volt a házigazdája az Országos Erdészeti Egyesület 153. Vándorgyűlésének, amelyet 2023. június 15–16-án rendeztek meg Zánkán. A Kárpát-medencei erdészek legfontosabb szakmai találkozásán idén több mint hétszázan vettek részt. A rendezvény jelmondata „Összefogás és cselekvés a magyar erdőkért” volt.

A kétnapos rendezvény központi helyszínül a Zánkai Sport- és Rendezvényközpont szolgált, ahol a szállásokra történő bejelentkezéssel egyidőben kezdetét vette a vidám baráti találkozások sora. A főépület mögötti rendezvénytéren a házigazdák mindenkit vendégül láttak balatoni lángossal és különféle frissítőkkel, megalapozva a jó hangulatot.

A színház épületében tartott ünnepi közgyűlésen Varga László, a Bakonyerdő Zrt. vezérigazgatója köszöntötte a résztvevőket, majd beszédet mondott: Kiss László, az OEE elnöke, dr. Csányi Sándor, a Soproni Egyetemért Alapítvány Kuratóriumi elnöke, Zambó Péter, az Agrárminisztérium erdőkért felelős államtitkára és Györfly Balázs, a Nemzeti Agrárgazdasági Kamara elnöke.

Az ünnepi közgyűlés kiemelkedő eseménye az egyesületi kitüntetések adományozása, illetve Az Év Erdésze országos verseny

dobogós helyezetteinek díjátadása. Ez utóbbi esemény számunkra igen felemelő volt, hiszen a 19 kiváló versenyző közül az első helyen Jánosi Kristóf, a Zalaerdő Zrt. erdésze végzett, így ő nyerte el „Az Év Erdésze” kitüntető címet. A második helyezett a TAEG Zrt. munkatársa, Szukhentrunk József lett, míg a dobogó harmadik fokára Tratnyek Tamás, a SEFAG Zrt. erdésze állhatott fel. Ezúton is gratulálunk Jánosi Kristófnak, aki Gál Sándor kétszeres Év Erdésze-győztes kollégánkat

dókezelésének és a Balaton-felvidéki tájak kulturális, történelmi, néprajzi értékeinek bemutatását szolgáló terepi programokon vehettünk részt. A tizenegy szakmai program során a résztvevők megismerkedhettek a térség természeti és kultúrtörténeti értékeivel, az erdőgazdálkodás és természetvédelem közös célkitűzéseivel, gasztronómiai élményekkel is gazdagodva. A múlt felidézésén keresztül a Bakonyerdő Zrt. gazdálkodásának, térségi szerepvállalásának eredményeit

Képünk a Vándorgyűlés hagyományos közgyűlésén készült

követően újabb rangos elismerést szerzett a Zalaerdőnek!

A közgyűlés végén a résztvevők az elmúlt évben elhunyt tagtársakról emlékeztek meg. A rendezvény az esti baráti találkozóra folytatódott a Balaton-parton felállított rendezvénysátorban.

Másnap a Bakonyerdő Zrt. sokrétű er-

és aktuális feladatait, kihívásait is szemléltették a helyi szakemberek. A program lezárásaképp az esemény vándorzászlaját Varga László, a Bakonyerdő Zrt. vezérigazgatója átadta Dobre-Kecsmár Csabának, az Egererdő Zrt. vezérigazgatójának, mint a jövő évi vándorgyűlés házigazdájának.

Fű Tamás

Hivatásos vadászok megyei szakmai versenye

Az Országos Magyar Vadászkamara Zala és Vas Vármegyei Területi Szervezetei június 16-ára hirdették meg e két megye hivatásos vadászainak versenyét, amelynek a festői szépségű Sohollári-völgy adott otthont. Csodálatos környezet és ideális versenyidő fogadta a rendezvényre érkező zalai és vasi szakembereket, versenybírókat.

A reggeli köszöntő és eligazítás után Csernus Krisztián tájegységi fővadász tartott színvonalas terepi bemutatót szelektív csapdázás témakörben, amely bizonyos helyzetekben nagy segítséget jelenthet a vadgazdálkodók számára.

A Zalaerdő Zrt. Zalaegerszegi Erdészetének és a vadászkamarai munkatársaknak köszönhetően nagyszerűen előkészített és levezényelt versenyen nyolc gyakorlati és elméleti feladatot kellett megoldaniuk a rendezvényre jelentkező hivatásos vadászoknak.

A megmérettetés során írásbeli tesztet töltöttek ki, vadnyomokat, vadászkutya-fajtákat, kürtjeleket és madárhangokat, emlős- és madárfajokat, továbbá vadászható emlősök koponyáit kellett a szakembereknek felismerni. Terepi feladatként távolságbecsléssel kombinálva minősítették a Sohollári Vadászház környékén, a szervezők által elhelyezett tíz nagyvadtrófeát. E szakmában dolgozóknak fontos a jó lőkészség is, amelynek összevetése céljából a lőtéren koronglövészetben

Jakabfi Ferenc verseny közben

vettek részt. A szakmai tapasztalatcserével is párosuló megmérettetésen külön értékelték a két vármegye legjobbait. A Zala vármegyéből érkező hivatásos vadászok között szoros versenyeredmények születtek. Harmadik helyezést ifj. Molnár Tibor, a Lenti Erdészet hivatásos vadásza, második helyezést Baráth Bence, a Felsőszenterzsébeti Vadásztársaság szakembere ért el. A verseny zalai győztese Jakabfi Ferenc, a Zalaerdő Zrt. Nagykanizsai Erdészetének hivatásos vadásza lett, aki július végén az országos versenyen képviselte vármegyénket.

Vas vármegye tekintetében Németh László (Széchenyi Zsigmond Vadásztársaság) harmadik helyezést, Bándoli Miklós (Őrségi Vadásztársaság) második helyezést ért el. A vasi szakemberek közül a legjobbnak a Szombathelyi Erdészeti Zrt. hivatásos vadásza, Viserálek Martin bizonyult.

Ezúton is gratulálunk minden versenyzőnek, valamint köszönjük a rendezvény szervezésében, előkészítésében és lebonyolításában részt vevők munkáját!

Ernszt Tamás vadászati és halászati előadó

(Lapzártánkkor zajlott az országos megmérettetés, ahol Jakabfi Ferenc hús versenyző közül rendkívül szoros versenyben a tizedik helyen végzett. Gratulálunk!)

JÁNOSI KRISTÓF LETT „AZ ÉV ERDÉSZE” VERSENY GYŐZTESE

„A magammal szembeni elvárás pár óra leforgása alatt megváltozott”

Interjúnk óta hivatalosan is Jánosi Kristóf lett a Szilvagy és Nova határában található Feketeárok kerület kerületvezető erdésze. Nyár elején első lett az Országos Erdészeti Egyesület által szervezett „Az Év Erdésze” verseny országos döntőjén, méltán lehetünk rá büszkék mindannyian a Zalaerdő Zrt.-nél. A verseny apropóján beszélgettünk.

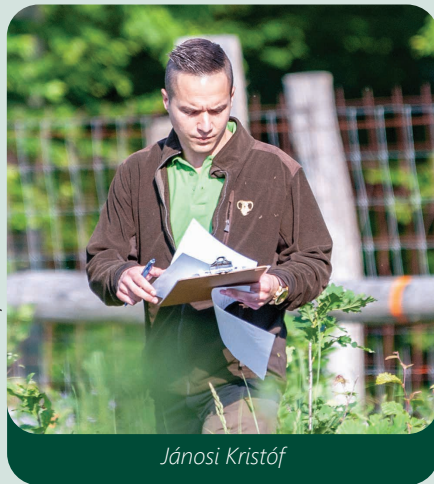
„Az első nap azt éreztem, hogy az egyik feladatot nagyon elrontottam, a B típusú kárbejelentő lap kitöltését” – bocsátotta előre Kristóf. Hozzátette: Lukács István kollégánktól rengeteg olyan dokumentumot kapott, amelyek arról szólnak, hogyan kell ezt a fajta nyomtatványt kitölteni – az elmélet megvolt, de gyakorlatban eddig még sosem töltött ki ilyent.

„Az első nap végén meg lehetett nézni az írásbeliket és a részeredményeket. Amikor megláttam, hogy 250-ből 226 pontot értem el az írásbelin, nagyon megörültem annak, hogy egy díjam már biztosan van. Primusa József hívta fel a figyelmemet, hogy nézzem már meg az összesített listát, ne csak az írásbelivel foglalkozzak. Akkor láttam, hogy második helyen állok, mindössze nyolc ponttal lemaradva. Egészen addig az volt a célom, hogy az első tizben benne legyek. Ott valami átváltott bennem, és arra gondoltam, hogy szeretnék második vagy harmadik helyen végezni. Aztán később, egész éjszaka már azon kattogott az agyam, hogy de jó lenne megnyerni! A magammal szembeni elvárás így alakult át pár óra leforgása alatt” – mondta mosolyogva.

„Azt első nap után tudtam, hogy jól állok, elég sok pontom van. A körlapösszegmérést 100 pont fölöttinek gondoltam, a választékolásnál is éreztem, hogy jó lesz. Hátra volt még az erdősítés leírása az utolsó napon. Három feladat, amiről azt éreztem, hogyha ez jól sikerül, akár egy normális eredményt is elérhetek. Számolgattam a fejemben a pontokat, hogyha a két jelölésben fele pontszámot érek el, még akkor is jó lehetek. Ez kicsit olyan, mint amikor az ember black jackezik. Amikor 16-nál vagy 17-nél jársz, és gondolkodsz, hogy kellene-e még egy lapot húzni – de ha húzol, akkor lehet, hogy besokkallsz! Ez teljesen ugyanilyen itt is. Kivettem 13 fa körül mindkettő jelölésben, és lehet, hogy ha esetleg hárommal többet kiveszek, akkor benullázok, és akkor nincsen 80 pon-

tom, egészen pontosan nulla pontot kaptam volna. Ezért kell ezt alaposan átgondolni, és egyfajta biztonsági játékot játszani, nehogy elússzon az egész. Szokták mondani, hogy jobb a sűrű fillér, mint a ritka forint. Itt teljes mértékben így voltam én is: inkább legyen kevesebb pontom, de ne nulla. Főleg a készletgondozó jelölésben, hiszen tulajdonképpen nekem ez volt az első ilyen jelölésem életemben, szóval a 80 pont a 150-ból teljesen megfelelt számomra.”

Kristóf beszélt a felkészülésről is, amit különösen komolyan vett, hiszen már a helyi forduló előtt egy hónappal – mindjárt azután, hogy kiderült, indul a versenyen – elkezdett készülni. Napi 3–4 órát tanult munka után, és ehhez minden segítséget megkapott csakúgy a Lenti Erdészet kollégijától, mint a családjától.

Jánosi Kristóf

FOTÓ: TAKÁCS PÉTER/BAKONYERDŐ ZRT.

„Iványi Tamásék rengeteget segítettek, elmagyaráztak egy csomó feladatot, ami korábban nem ment. Kaptam jegyzeteket, leírásokat Lukács Istvántól, Primusa József odaadta a könyveit, amelyekből ő is szokott készülni korábban a versenyekre. Ő az országosra is eljött velem kísérőként. Az erdősítés leírásában Gergác Judit segített sokat. Molnár Györggyel szintén ezeket beszéltek át. Kaptam olyan könyveket is, amelyekből a károsításokat tudtam tanulmányozni. Göncz Róbert hivatásos vadászunk még a verseny előtti estén is kijött velem korongra löni. A koronglövés – amellelt, hogy az ember gyakorol – a stresszt is elég jól levezeti, és arra egy ilyen megmérettetés előtt, mellettszükség is van. Kint, amikor volt időm, méregettem a famagasságokat, a tükrös relaszkópot ehhez szintén az irodából kaptam kölcsön. Egy igazi csapatmunka volt a

felkészülesem, és ezért nagyon hálás is vagyok mindenkinek!”

A tanulás, gyakorlás ebben az időszakban a családtól és a barátoktól is elvette az időt, Kristóf szerint azonban ez most különösen megérte. Szülei, testvérei és felesége, Martina is szerfelett büszkék rá.

„Sok lemondással járt, valóban nehéz volt nemet mondani, amikor a barátok hívtak, hogy ide vagy oda menjünk velük. A feleségem szerencsére partner volt abban, hogy a tanulásra koncentráljak. Van bennem egyébként egyfajta maximalizmus is: ha tudom, hogy versenyre megyek, igyekszem a lehető legjobbat kihozni magamból, tisztességgel felkészülni. Egyetlen alkalommal volt ez alól kivétel, amikor kikapcsolódásképpen elmentünk egy kosármecssre Zalaegerszegrre szurkolni. Az nagyon jó volt a feszültség levezetésére.”

Kristóf kilenc éve dolgozik a Zalaerdőnél, július 1-jétől kerületvezető erdészként, korábban pedig beosztott erdész munkakörben. Hetedik éves korában döntött e szakma mellett, bár a családban senkinek nem volt előtte ez a hivatása.

„Keresztapám vadász volt, bérmaKEReszT- apám természetvédő örként dolgozik. Az egyik osztálytársam édesapja erdész Lovászi- ban, mind a mai napig. Nekem nagyon megtetszett a zöld ruhája, mindig abban hozta be lányát az iskolába. Két bátyám van, ők mindketten Lentiben tanultak, de én nagyon boldog voltam, amikor a szüleink engem elengedtek Sopronba. A technikum után a Lenti Erdészetnél kezdtem dolgozni, beosztott erdészként szinte minden kerületet megismerhettem. Németh József nyugdíjazása előtt már vele dolgoztam egy ideje, a jelöléseket már én végeztem ősztől fogva, megismertem a Feketeárok kerületet, meg is szerettem, így nem az ismeretlenbe cseppentem bele. Most komoly termelés folyik a kerületben. Félni nem félek tőle, azt tudom, hogy még némi rutintalanságom van, de úgy gondolom, két-három termelés után bele lehet rázódni. Igyekszem itt is megtanulni, amit megkell.”

Szabadidejében Kristóf szeret futni, edzeni, úszni. Az elmúlt időszakban kevesebb idő jutott rá, de ismét szeretné beépíteni az életébe.

„A sport nekem nagyon fontos, mert ezzel lehet a mindennapi stresszt a legjobban levezetni.”

A versenyen elért eredményhez szívből gratulálunk!

Steyer Edina
PR-előadó

FELÚJÍTÁS, GÉPBESZERZÉS ÉS EGYÉB FEJLESZTÉSEK

Szállodai minőségű lesz a szolgáltatás

A 2023-as év a tervezett beruházások szempontjából ismét kiemelkedőnek mondható. Az idei évben több mint 2 milliárd forintos beruházási tervet fogadott el a tulajdonosi joggyakorló, ez az érték a társaság fennállása óta a legmagasabb fejlesztési összeg.

Az Olgamajori Vadászház 2022. évi felújítását követően a Budafai Vadászház került sorra idén. Az energiaválság miatt az esztétikai felújítás mellett előtérbe került az energiahatékonyság is. A ház eddig a Zalaerdő Zrt. legnagyobb gázfogyasztója volt, a jövőben a gázfűtés már csak tartalékként marad üzemben, helyette a legmodernebb hőszivattyús fűtés kerül kialakításra, amelyet fal- és padlófűtéssel kombinálunk. A fejlesztés keretében teljes műszaki és esztétikai felújításon esik át az épület: a vendégszobák, illetve a vendégfogadást szolgáló helyiségek, továbbá a konyha és a kiszolgálóhelyiségek is. A felújítást követően pedig vadonatúj bútorokkal, lakástextiliákkal, világítótestekkel rendezzük be a helyiségeket. A vadászház majd szállodai minőségű szolgáltatásra lesz alkalmas. Minden szoba televízióval, minibárral is felszerelésre kerül. A szálláshely új tetőhéjazatot és külső hőszigetelést is kap, illetve teljesen megújul az elektromos és vízhálózat is.

Gépbeszerzéseink ugyancsak igen jelentősek.

Tavasszal érkezett és azonnal munkába is állt a Nagykanizsai Erdészethél a törzskiválasztó gyérítések elvégzéséhez vásárolt Vimek 404 T8 harvester és a Vimek NG 780.2 forwarder.

Varró Tamás és Polai Péter gépkezelők mára elsajátították az eszközök kezelését és egyre rutinosabban végzik munkájukat. (Velük készült interjúnk a 8 oldalon olvasható – a Szerk.)

A további gépek két ütemben, 2024 folyamán megérkeznek. Egy géppár a Bánokszentgyörgyi Erdészethez kerül, egy forwardert pedig a Lenti Erdészet területén alkalmazunk. Az öt gép beszerzésével közel félmilliárd forintnyi fejlesztés valósul meg. A gépbeszerzések fokozzák társaságunk termelési kapacitását, növelik a munkavégzés biztonságát és hatékonyságát. Várhatóan ősszel megérkezik a Lenti Erdészethez az új Sampo-Rosenlew HR46 harvesterünk is – ez az azonos típusú kiöregedő gépet váltja.

Az energiahatékonysági törekvések érdekében korszerűsítettük a nagykanizsai központi épület klímarendszerét, az új nyílászárók beépítése és az árnyékolástechnikai fejlesztés a lap megjelenésével egy időben várható. Tervezzük továbbá a Letenyei Erdészet épületének hőszigetelését is.

Nagy előrelépést teszünk az erdőfeltárás fejlesztése területén is. Elkezdődött a kivitelezés a Kiscsehi és Tormafölde közötti feltáróút közel 5 kilométeres szakaszán, ahol a burkolatfelújítás mellett komplett vízvezeték-rekonstrukció, pályaszélesség-növelés és a teherbírás növelését célzó alépítmény-erősítés valósul meg több mint 200 millió forintos beruházás keretében. Lezárult a pályázattal, rövidesen

elkezdődik a kivitelezése a Kerkafalvi út több mint 2 kilométeres burkolatfelújítási munkálatainak. Megépült egy-egy épített közelítőnyom a Letenyei és a Lenti Erdészethél is.

A kiemelt fejlesztések mellett, sok egyéb, kisebb nagyságrendű fejlesztést sikerült megvalósítani, felsorolás jelleggel a teljesség igénye nélkül: hét darab új terepjárót szereztünk be, jelentősen fejlesztettük a mezőgazdasági gépparkunkat, több új kézi motoros eszközt vásároltunk, továbbá elkészült több, jövőbeni fejlesztést megalapozó tervdokumentáció is.

Gál Károly

vagyongazdálkodási osztályvezető

Lesták Attila építési előadó ellenőrzi a kivitelezés folyamatát

Naposcsibék érkeztek

Június végén 4300 darab naposcsibén érkezett az Alföldről Zsigárdra, a homokkomáromi fácántelepünkre. Aktív gondoskodás és kiemelt figyelem mellett várhatóan 6 hetes korukig lesznek a telepen, majd onnan egy részük a helyi volierekbe, míg a másik részük a nagykanizsai utónevelőbe kerül.

FOTÓ: ERNSZT TAMÁS

A gépek a megérkezés napján

FOTÓ: VERESS LÁSZLÓ

NAGYKANIZSA: POLAI PÉTERT ÉS VARRÓ TAMÁST KÉRDEZTÜK

Mindketten megtalálták a helyüket

Az előző lapszámban a Lenti Erdészet gépkezelői számoltak be az általuk használt harvester-forwarder géppárral kapcsolatos tapasztalataikról. Mostani lapszámunkban Polai Pétert és Varró Tamást kérdeztük a Nagykanizsai Erdésztől, hogyan vált be az új, törzskiválasztó gyéritek gépesítésére áprilisban vásárolt Vimek 404 T8 harvester és a Vimek NG 780.2 forwarder.

Mindkét kolléga – elmondásuk szerint – elégedett a gépekkel. „Fürge, fordulékony, no meg sokat számít, hogy új” – bocsájtja előre Varró Tamás, aki a forwarderrel dolgozik. „Teljes mértékben megfelel az elvárásoknak, egyszerű felépítésű és könnyen használható” – mondja Polai Péter a harvesteréről.

Hogy melyikük melyik géppel dolgozik, nem kő-papír-ollóval döntötték el. Tamás úgy gondolta, a bonyolultabb géppel dolgozzon a fiatalabb, és ebben meg is egyeztek. Tudták, cserére nincsen lehetőség, mert a betanulás hosszabb folyamat, eredményorientált világunkban ilyenre nincsen idő. „Peti már saját magára szabta, a kezelést megtanulni egy-két nap alatt nem lehet, így sok értelme nem lenne, hogy cseréljessük őket. Az eredeti választás mindkettőnknek tökéletesen megfelel.”

Kollégáink mindketten erdésztechnikusként végeztek. Tamás rakodógépként kapott állást először a társaságnál. Kisebb kitérőkkel, de szinte végig volt valamilyen köze a Zalaerdőhöz vagy jogelődjeihez. A gépkezelői munkakör előtt fakitermeléssel foglalkozott. Péter is dolgozott itt már más minőségben korábban. Kiemelte, hogy hálával tartozik édesapjának, Polai Attilának – aki a Nagykanizsai Erdészet kerületvezető erdésze –, amiért

megmutatta neki az erdő világát, s általa megszerette azt.

Most mindketten úgy látják, megtalálták a helyüket, szeretik ezt a munkát, szeretnek együtt csapatban dolgozni.

Szóljunk egy kicsit a gépek feladatairól is: a harvester döntő-gallyazó-daraboló-rakásoló munkát végez, tehát a gépkezelő eldönti vele a fát, rögtön utána gallyazza, hosszolja, darabolja, majd a megfelelő helyre rakja. Innen szállítja el a forwarder.

„A csapatmunka azért is fontos, mert Péternek azzal kapcsolatban is előre kell gondolkodni, hogy Tamás honnan tudja kényelmesen és gyorsan felvenni a lerakott faanyagot” – ezt már Herk Tamás fahasználati műszaki vezető mondta. Hozzátette azt is: ezeknél a nagy értékű gépeknél az is fontos, hogy minél hatékonyabban kihasználják őket, vagyis ne menjen el felesleges idő a faanyag összegyűjtésével, kiközelítésével.

A tapasztalatok egyébként azt mutatják, hogy a géppár hatékonyabban dolgozik, mint egy motorfűrészkes gyéritek brigád.

Ottjártamkor a Belezna 6B erdőrésztet éppen körülvette az eső, csak azon a helyen nem esett, ahol beszélgettünk. A szűnyoginvázióról ne is beszéljünk... Adott

volt hát a kérdés, hogy milyen időjárás a megfelelő a munkára. Mindketten azonnal rávágták: a borús, esőmentes időszak a legideálisabb.

„Mindkét járgány teteje üvegből van, ha besüt a nap, melegít és vakít, ez érzékenyen érinti az embert” – mondta Tamás. Péter hozzátette: „Bent kellemetlenül meleg tud lenni. Ráadásul én gyakrabban nézek fel-felé is, hiszen a kijelölt fák közül én határozom meg a terület adottságai alapján a fák kivágásának sorrendjét, majd hogy azt hova teszem.”

A karbantatásról is ejtettünk pár szót. „A napi karbantartás a gépkezelők feladata, a nagyobb, kötelező szervizeket természetesen a szabályoknak megfelelően, a kijelölt helyszínen végeztetjük el szakemberekkel” – mondta Herk Tamás.

Beszélggettünk egy kicsit arról is, mivel foglalkoznak, amikor nem dolgoznak. Mindketten motoroznak. Tamás leginkább külföldre szeret menni, hosszabb utakra, kedvence a Balkán, de baráti társaságával járt már Grúziában is. Péter mezőgazdasággal is foglalkozik, állatokat tart, néptáncol és önkéntes tűzoltó.

Steyer Edina

Polai Péter

Varró Tamás

FOTÓK: STEYER EDINA

Fejlesztéseket mutattak be Csömödéren

A Csömödéri Állami Erdei Vasút fennállásának 105. évében a Zalaerdő Zrt. bemutatta az elmúlt időszak fejlesztéseit az idei Kisvasút Napon 2023. június 24-én Csömödéren.

Dízel- és gőzös vontatású járatot, illetve zenevonatot is indítottunk az ünnepnapon kicsik és nagyok örömeire. A vasutazás mellett vasútmodell-bemutató, népi játékok és jazzmuzika várta az érdeklődőket.

Megnyitóbeszédében Rosta Gyula vezérigazgató hangsúlyozta, hogy a Zalaerdő Zrt. hosszú évek óta azért fejleszt az erdei vasút infrastruktúráját és szolgáltatásainak körét, hogy az itt élők és az ide

szóteret, majd egy évvel később elindult a Zakatoló Erdészeti Erdei Iskola, amelynek alapját egy egyedülálló vasúti oktatókocsi adja. A Mura Program keretében 2019-ben megújult mindannyiunk kedvence, Ábel, a gőzmozdony. A turistaszállót tetejére 2020-ban napelemlenszer került. Ugyancsak a Mura Program keretében 2021-ben egy 1000 méteres pályaszakasszal meghosszabbítottuk a vonalat Kistolmács irányába, egészen a községig, valamint 1800 méteren átépítettük a szentpéterföldei szárnyvonal egy szakaszát. Idén kívül-belül megújult a szálló, valamint az azt körülvevő park is.”

Az ünnepségen részt vett Cseresnyés Péter, Nagykanizsa és a térség országgyűlési képviselője is, aki gratulált a Zalaerdő Zrt. vasúti fejlesztéseire, hiszen – mint

mondta –, a Zalaerdő Zrt. mindezzel hozzájárul a térség turisztikai fejlesztéséhez. Hozzátette, hogy az utóbbi időben hazánk, és egyben a térség turizmusa is szárnyal, ezt mutatják az itt eltöltött vendégéjszakák statisztikai adatai is. „Állandósult azok száma is, akik a kisvasutat kipróbálják, és így fedezik fel a zalai tájat.” Kiemelte, hogy a belföldi turizmus nem csak azért fontos, hogy Zala természeti kincseit megmutassuk, hanem ezáltal a helyi gazdaság is erősödik.

A virágokkal díszített mozdony előtt a nemzeti színű szalagot Cseresnyés Péter képviselő, Rosta Gyula vezérigazgató és Pálinkás Ákos, a házigazda Bánokszentgyörgyi Erdészet igazgatója közösen vágta át.

Steyer Edina

Az Mk48-as sorozat mozdonyai közül 1958 és 1961 között 52 darab készült személyszállítási célokra a magyar erdei vasutak számára a Rába Vagon- és Gépgyárban. Kezdetben ezt a típust Ganz-Jendrassik motorral, mechanikus erőátviteli rendszerrel gyártották, mindösszesen 10 darabot. Jelenlegi ismereteink szerint a 2022-ben felújított, a Zalaerdő Zrt. tulajdonában álló 1005-ös pályaszámú Mk48 mozdony az egyetlen működő példány.

A mozdony 2000-ben került Csömödérbe Szegedről, ahol üzemképtelen állapotban kiállítási tárgyként hasznosították. Egy nem túl sikeres, költségtakarékos felújítás után üzembe állt, de működése egy idő után már nem volt kielégítő, ugyanis a motorblokk több helyen vízszivárgás kezdődött. A probléma megoldását egy erre a hegesztési műveletre szakosodott cég, a WELDTECH Kft. jelentette. A motorblokk hegesztését követően a további szükséges javításokat és az összeszerelést a vasútüzemmel szerződéses viszonyban álló MOBIL UNIVERZ Kft. végezte. A jármű korára való tekintettel az alkatrészpótlás csak utángyártással, illetve a javítást végzők leleményességével jöhetett létre.

A mozdony terheléses próbajáratát 2022. november 16-án sikerrel végeztük, így vasútüzemünk személyszállító kapacitása egy igazi ritkasággal bővült.

érkező vendégek mind szélesebb körben igénybe vehessék az erdő kikapcsolódást, pihenést és tanulást szolgáló lehetőségeit.

Kiemelte az erdei vasút elmúlt években történt legfontosabb fejlesztéseit. „2012-ben ünnepélyes keretek között átadtuk a turistaszállót és az utasokat kiszolgáló büfét, majd ezt követően 2014 és 2018 között átépítettünk és korszerűsítettünk 5 darab C50-es mozdonyt. Szintén 2014-ben átadtuk az itt található vasúti parkot és ját-

FOTÓK: STEYER VIKTÓRIA

Az 1005-ös pályaszámú Mk48 mozdony avatása – balról jobbra: Pálinkás Ákos, a Bánokszentgyörgyi Erdészet igazgatója, Rosta Gyula vezérigazgató, Cseresnyés Péter országgyűlési képviselő

Indul az ünnepi járat

A Gál család zenészenénájáról

Gál Sándornak és családjának már nem szokatlan, hogy újságban szerepeljenek. A Nagykanizsai Erdészet területvezető erdészének az igazi hírnevet az hozta, hogy kétszer lett első helyezett „Az Év Erdésze” országos döntőjében, de szerepelt már a médiában gombaszakellenőrként és főzőcsapattal is. A mostani megjelenés apropója a család férfitagjainak zenei vénája.

„Teljesen véletlenül alakult úgy, hogy én hangszeren kezdtem játszani – vallotta be Sándor. – Elküldtek néhányunkat az erdésztől az Agyaki Gábor által szervezett kürtös tanfolyamra 2001-ben, amit cseppet sem bántam, mert már korábban is kacérokodtam a gondolattal... Még ugyanabban az évben úgy alakult, hogy Tatár Csaba közelébe keveredtünk, aki zenetanárként dolgozott mind a kanizsai, mind a karosi zeneiskolában, és a mai napig ő vezeti a Nagykanizsai Fúvószenekeket, illetve a Karos Fúvóegyüttest is.”

Már a kezdetekkor csatlakozott a két idősebb fiú, Balázs és András is, majd szépen lassan mindannyian zenekari tagok, zeneiskolások lettek. (Ez utóbbiból Sanyi ugyan kimaradt, de ez nem szegte kedvét.) A zenekarnak mindannyian tagjai a mai napig, de sajnos egyre kevesebb idejük jut próbákra, fellépésekre. Az interjút sem sikerült szemé-

Közös „fújás” egy terítéknél

FOTÓ: HALÁPI BERNÁDETT

A legkomolyabban közülük most Gergő zenél, egy országos szintű csapattal kürtöl Sopronban, egyetemistaként. Beszélgetésünkkor még csak készült egy nagyobb megmértetésre, a nemzeti vadászkürtös versenyre, amelyre Dégen került sor június 3-án. Azóta már tudjuk, a Soproni Lövér Vadászkürtösök ötödik helyen végeztek.

Többen is elmondták a beszélgetés alatt közülük: „Kürt otthon nem marad!” Bárhova mennek vadászni, hajtásra, fácánvadászatra, a kürtöt mindig viszik magukkal.

Idén utoljára mindannyian a Mátrában kürtöltek együtt egy nagyvadadászat alkalmával. Tavasszal – nem teljes létszámban – a híres, gelsei származású állatidomár, Hubert G. Wells magyarországi temetésén rótták le tiszteletüket, kürtszignált játszottak.

„Velem személyesen is találkoztunk Polster Gabriella egyik vadásztáborában. Nála egyébként többször is tartottam kürtösbemutatókat a táborokban, szignált, ébresztőt fújtam. Ugyanígy az obornaki vadásztáborokban is” – mesélte András.

A család egy része egy zalaerdős rendezvényen

A GÁL CSALÁDRÓL

Gál Sándor területvezető erdész 1986-tól dolgozik a Zalaerdő Zrt.-nél. Felesége 2019-ben került a társaság központjának számviteli osztályára. A házaspár négy fiút nevelt fel közösen, szeretetben, boldogságban. Mostanra mindannyian kirepültek a családi fészekből, de amilyen sűrűn csak tudnak, hazajárnak a szülői házba. Balázs 1992-ben, András 1995-ben, az ikrek, Gergő és Marcell 2001-ben születtek. Közülük András is az erdőgazdaságnál dolgozik, 2018 óta erősíti a vagyongazdálkodási osztály csapatát. Balázs egy húskészítményeket gyártó vállalatnál dolgozik mint üzemvezető, és jelenleg élelmiszeripari mérnöknek tanul. Gergő faipari mérnökként fog végezni Sopronban, Marcell pedig földrendező mérnök lesz, mint a bátyja, András. A család egy fiú és egy lány unokával is büszkélkedhet, mindketten András gyermekei.

lyesen véghez vinnünk, de az online világ vendégül látott bennünket, így tudtunk egy jót beszélgetni.

Mondhatnám, hogy a Gál család „hozta a formáját”, hiszen a társaságukban a vidámság, a viccelődés elkerülhetetlen. Még az online térben is igazi családi légkörbe cseppentem.

Kiderült, hogy utoljára a négy fiú 2019 áprilisában, a mindenki által elfelejteni kívánt járványidőszak előtt játszott együtt a Nagykanizsai Fúvószeneke tavaszi koncertjén, ahol Balázs tangóharmonikázott. Édesapjuk pedig András esküvőjén csatlakozott a fiúkhöz újra 2021-ben.

„Mégfogalmazódott bennünk, hogy alapítunk egy családi kürtegyüttest, de a földrajzi távolságok miatt ez csupán ötlet maradt – mondta Sanyi. – András és én gyakran járunk a céges vadászatokra segédkezni, olyankor legtöbbször kürtölünk is.

Ha versenyre nem is tudunk eljutni együtt, azt gondolom, hogy egy terítéken egész magas színvonalon helyt tudunk állni, és egyébként szerintem ez a fontos, nem a művészi kiállítás. Az a lényeges, hogy a vadászati kultúrának ezt a részét úgy tudjuk továbbadni, ahogyan azt édesapánktól tanultuk” – avatott be Gergő.

Énekelni is szeretnek közösen, Galambokon pedig rendszeresen fellépnek (aki éppen otthon van) a falunapokon, a gesztenyés ünnepen, hegyi búcsún, karácsonykor... – kiegészülve a faluból néhány, szintén kiváló zenei vénával megáldott baráttal.

A Sanyi által állított véletlenről pedig: a család öt férfitagja zenei vénával, Jutka, a fiúk édesanyja pedig inkább képzőművészi vénával rendelkezik, ez nem lehet véletlen. Rovatunkban a későbbiek folyamán vele is találkozunk majd!

Steyer Edina

Gyászol az erdészszakma: 2023 februárjában elhunyt Bedő István a Bánokszentgyörgyi Erdészet nyugdíjas erdőművelési ágazatvezetője.

IN MEMORIAM Bedő István

ban megyei tanács tag. Tevékeny szerepe volt Bánokszentgyörgyön a gyógyszerész, az ABC

Bucsután született 1937. május 28-án. Édesapja az erdészetnél dolgozott, szállításvetetői feladatokat látott el. Édesanyja szülész volt. Szülői rábeszélés hatására jelentkezett Sopronba az erdészeti technikumba. Végzés után Zalába került a Bánokszentgyörgyi Erdészetbe, kerületvezető erdészként dolgozott 1955–1962 között. 1962–1964 között Kiskomáromban erdőművelési műszaki vezető, majd 1964-től ismét Bánokszentgyörgyön volt erdőművelési műszaki vezető. Itt dolgozott végig, innen vonult nyugdíjba erdőművelési ágazatvezetőként 1997-ben. Feladata volt az erdészetnél az erdőművelési munkák irányítása, a bükkösök természetes felújításainak tervezése, felügyelete, amelyeket nagy szakértelemmel és lelkesedéssel végzett. Hozzá tartozott a vadgazdálkodás és a munkavédelem irányítása is. Az erdészet közjóléti létesítményeinek tervezésért és üzemeltetésért is felelt. Munkatársaival mindig jó viszonyt ápolt. Soha nem fordult elő erdőművelők és fahasználók közötti konfliktus az erdészetnél.

áruháza, a fogorvosi rendelő és egyéb intézmények létrehozásában.

1977-ben kerültem a Bánokszentgyörgyi Erdészetbe fahasználati műszaki vezetőnek, sokat tanultam tőle. Jól tudtunk együtt dolgozni, mert ő is belátta, hogy a fokozatos felújító vágást nem elég művelőként elképzelni, azt a használatnak gondos munkával végre kell hajtani. Mindig jó kapcsolatban voltunk. Az egyre több külföldi vendég vadásztatásában a hivatásos vadász mellett a kerületvezető erdészek, a műszaki vezetők is tevékenyen kivették a részüket. Így természetesen István jelentős részt vállalt ebben is. Több rekordmértű szarvasbika lövetése fűződik a nevéhez.

Felesége, Zsuhár Irma is Bucsutárol származik, 1965-ben kötöttek házasságot. Két gyermekük született: 1966-ban István, 1977-ben Vera. Kiegyensúlyozott családi életet éltek, ami fontos volt az erdészeti – sokszor nyolc órán túli – elfoglaltságok,

kötelezettségek ellátásához.

Bedő István személyében egy példás szakembert, jó kollégát veszítettünk el. Emlékét megőrizzük!

Hopp Tamás, nyugalmazott erdészigazgató

Közéleti ember volt: 1970-től párttag, majd párttitkár, két ciklus-

IN MEMORIAM Zsupanek Lajos

Zsupanek Lajos a Baki Erdészet korábbi erdészetvezetője 2022 decemberében 91 éves korában elhunyt.

Zsupanek Lajos 1931-ben született Csesztregen (Zala megye). Erdőmérnöki oklevelét 1955-ben szerezte meg az Erdőmérnöki Főiskolán, Sopronban. Szakmai pályafutását 1956. január 2-án kezdte a Dél-zalai Állami Erdőgazdaság Budafai Erdészeténél, ahol kezdetben szakelőadóként, később erdészetvezető-helyettes beosztásban dolgozott. 1958. november 15-től az erdőgazdaság Kiskomáromi Erdészetének vezetőjévé nevezték ki. Három év vezetői munkája után, 1961. november 16-tól, kérésére áthelyezték az Észak-zalai Állami Erdőgazdasághoz, s annak zalaegerszegi központjában – az Erdőművelési Csoportnál – csemetermelési előadói munkakört töltött be 1967. december 15-ig. Ezt követő naptól kinevezték erdőgazdasága Erdőművelési Csoportjának vezetőjévé, s egyúttal megbízták a vadászati felügyelői feladatok ellátásával is. A

'60-as évtizedben az Észak-zalai Állami Erdőgazdasága részéről közreműködött a táji erdőművelés észak-zalai irányelveinek kidolgozásában. A zalai erdőgazdaságok összevonása után, 1970. január 1-jétől a Zalai Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság nagykanizsai központjába helyezték, s az Ellenőrzési Osztály, a későbbi Szakfelügyeleti Osztály vezetőjének nevezték ki. Munkakörében 1986. április 1-jétől osztályvezető-főmérnök címmel használatot kapott. Az osztályvezetői feladatai mellett 1990.

október 1-jétől rövid időre megbízták a Baki Erdészet erdészetvezetői teendőinek ellátásával is, s e beosztásából vonult nyugállományba 1991. december 30-án. Az OEE-nek 1956 óta folyamatosan tagja volt. Alma Materétől 2005-ben aranyoklevél tiszteletdíjmentés vett át. Több mint három és fél évtizedes lelkiismeretes munkásságát Kiváló Dolgozó (1977, 1987) és Erdőgazdaság Kiváló Dolgozója (1958, 1970) miniszteri kitüntetésekkel ismerték el.

Nagy Bandó András:

LADIKTÚRA

Minden percére emlékezem,
ez volt kiskorom legszebb nyara,
fénypéldák, ha előveszem,
azt mondom, bár ma is tartana.
Végig a Tiszán ladikkal mentünk,
reggeltől estelig párban evezünk.

Hol hangtalanul, hol suttogva,
ismerkedve a vízi világgal,
hol gyorsan, hol lassúra fogva
szeltek a vizet nagyapámmal.
Végig a Tiszán ladikkal mentünk,
reggeltől estelig párban evezünk.

Láttunk búbos bankát, kócsagot,
sirályt, vadludat, hatyút, szárcsát,
gólya állt, ahol tócsa volt,
s hallgattuk a nád susogását.
Végig a Tiszán ladikkal mentünk,
reggeltől estelig párban evezünk.

Láttunk rákot, s megannyi kérészt,
a Tisza csak nekünk virágozott,
sorolgattam ezernyi kérdést,
ennyi mindent ugyan ki látott?
Végig a Tiszán ladikkal mentünk,
reggeltől estelig párban evezünk.

Pecáztunk pontyra és keszegre,
fogdosunk kárászt, naphalat,
s ha szűnyogokkal jött az este,
bográcsunk lógott egy fűz alatt.
Végig a Tiszán ladikkal mentünk,
reggeltől estelig párban evezünk.

(A Gyöngykalásis c. kötetből)

„...megismertem Zala teljes

Nem jött azonnal a szikra, csak hosszabb keresgélés után döntött az Erdőmérnöki Kar mellett, de nem bánta meg egy cseppet sem. Racionális, reális gondolkodású, zenekedvelő emberként ismertük meg, akinek néhanapján morcos tekintete mindig érző szívet takar. Nemes Zoltánnal a Zalaerdőnél eltöltött közel negyvenegy évről beszélgettünk.

„Teljesen véletlenül kerültem a pályára, az elején egyáltalán nem volt szándékomban, hogy erdőmérnök legyek, a családban sem volt erdész” – kezdte Nemes Zoltán. – „A gimnázium alatt sorban megdőltek a szakmaválasztási elgondolásaim. Apám, nagyapám és a rokonok közül sokan mások is jogászok voltak, így egy ideig én is ebben gondolkodtam, de aztán a gimnáziumi jegyeim nem voltak alkalmasak arra, hogy oda felvételt nyerjek. Mivel diákkoromban a vízügyi igazgatóságon dolgoztam, tetszett az építőmérnöki pálya, de Pesten járva végül úgy döntöttem, hogy még diákként sem akarok a fővárosba menni.”

Ekkor kezdett más irányban gondolkodni. Jogász édesapja egy időben sokat mozgott erdőmérnökök között, az erdőrendezésben dolgozott. „Ott aztán életre szóló barátságokat szerzett, akikkel heti szinten találkozott, úgyhogy nagyon sok erdőmérnököt ismertem meg Szombathelyen, akik meséltek a saját szakmájukról. Édesanyámat is több szál fűzte Sopronhoz, jó pár barátnőjének lett erdőmérnök férje, akiket én is megismertem. Tőlük is sok történetet hallottam a soproni évekről, az egyetemről.” Így erősödött Zoltánban az elhatározás, hogy a gimnázium után Sopronba menjen tanulni.

Zoli és felesége, Eti – akivel már az egyetemi évek alatt összeházasodtak – egyébként osztálytársak voltak a szombathelyi Nagy Lajos Gimnáziumban, ahol matektagozatra jártak.

„Mivel gimiben érettségiztem, az egyetem elvégzése után voltak hiányosságok a gyakorlati munka során. Sokkal több ismerettel rendelkeztek az erdészeti szakközépiskolákban végzetek, mint én, de úgy gondolom, hogy sikerült azt a tapasztalatot és tudást megszerezni, ami akkor nekem kimaradt. Viszont nagy előnyt jelentett az, hogy a gimnáziumban kiváló matektanárunk volt, aki megtanított arra, hogy egy feladatnál – akár matematikait, akár más kell megoldani – a lelegejtől a legvégéig minden ismert és várható eseményt figyelembe kell venni. Ezenkívül ez a matematikai gondolkodásmód segített abban is, hogy minden feladatnál az összes folyamatot a fejemben össze tudjam állítani, azt elemezni és a fontos dolgokat abból kiemelni.”

Az egyetem után hosszas keresgélést követően a házaspár Zalába került, Zoli a Nagykanizsai Déli Erdészethél helyezkedett el.

„Annak idején a Déli Erdészethél a véghasználatok teljes egésze tarvágás volt, majd később, amikor összevontak három erdészeti, és belőlük lett a Nagykanizsai Erdészeti, a felújítógátások ott is csak az obornaki térségre korlátozódtak. Nagy Imre kollégámmal – aki évfolyamtársam volt az egyetemen – próbáltuk erőltetni a felújítógátásokat a sardi és a lizói bükkösökben, ezek a folyamatok szerintem sikeresen végződtek. Aztán próbáltuk a tölgyesek felújítógátásait is előtérbe helyezni, változó eredménnyel.”

Ezután Zoli pályafutása a központban folytatódott, 1991-től a Fahasználati Osztály osztályvezető-helyettese lett.

Nemes Zoltán

„A központi munkám során megismertem Zala teljes területét, ami számomra mindenképpen hasznosnak bizonyult a továbbiak során. Továbbá, addigra olyan informatikai ismeretekre tettem szert, amelyekkel tudtam segíteni a kollégákat, hogy minél kevesebbet kelljen ülniük az irodában, mindenféle adminisztratív feladatokat ellátva, hanem inkább az erdőben irányítsák a munkát, és szerezzenek több eredményt az erdőgazdaságnak.”

A központban eltöltött idő alatt – ami közben volt fahasználati osztályvezető és előadó is a '94-ben megalakult Erdőgazdálkodási Osztályon – kiváló, kétoldalú kapcsolat

latot alakított ki közvetlen munkatársaival.

„Az itt eltöltött negyven évben óriási változások érintették a fahasználatot, mind a technikai háttérben, mind a módszerekben. Át kellett alakítani a saját fakitermelő kapacitást vállalkozói munkavégzéssé, az eszközöket, illetve a technológiákat meg kellett újítani. Úgy gondolom, ebben a Zalaerdő élen járt, és némi szerepem nekem is volt benne. Mára már a forwarderok technológia került előtérbe, a fogatos közelítéses eljárások gyakorlatilag megszűntek. Ezt nem a technológia hiányosságai okozták, hanem hogy nem találni embert, aki a fogattal foglalkozik és tudja használni. Amit én sajnálok különben, de ilyen az élet... Ekkor már az informatikai háttér jelentős fejlődésen ment keresztül, megjelentek a táblázatkezelő programok, ami aztán megkönnyítette a sok jelentési kötelezettséget, a tervezési folyamatokat, így kevesebb időt kellett illyesmivel töltenem, mint az elődeimnek.”

Az erdészeti ismételt át- szervezése során 2004-ben a Nagykanizsai Erdészeti élére került, közel tíz évig volt erdészetiigazgató.

„Ott meg kellett ismernem a szakma szélesebb spektrumát, jobban el kellett mélyülnöm az erdőművelési munkákban. A csemetekerti folyamatokban nagy segítség volt számomra Babics István ágazatvezető, így a szakmai részbe nem nagyon kellett beleszólnom. Úgy vélem, tudtam segíteni azokban a feladatokban, amelyeket erdészeti hatáskörben nem lehetett megoldani. Részt vettem a központi előírások változtatásában, illetve eredményeket tudtam elérni az ilyen dolgok egyszerűsítésében.”

Tíz év után Zoli visszakerült a központba az Erdőgazdálkodási Osztály élére, és osztályvezetői munkája

során a fahasználatlal újra részletesebben foglalkozhatott.

„Ekkoriban jelent meg az ESZR nevű program, ami elvileg már működött, amikor én ismét a központba kerültem. Megláttam benne azt a lehetőséget, hogy jól tudjuk hasznosítani az erdészeti tervezésekben. Elsőként a fahasználati folyamatokat kezdtük ebben a programban tervezni, majd, amikor Millei Dániel kollégám megérkezett, és először erdőművelési előadóként kezdett el dolgozni, az ő segítségével kiterjesztettük az erdőművelési munkák tervezésére is. Úgy gondolom, hogy egy erdőmérnöknek tervezni kell, a terv alap-

területét"

ján végrehajtani, a szükséges változtatásokat elvégezni, majd utána elemezni, hogy miért nem úgy csináltuk meg, ahogyan terveztük. A programban látjuk az okait, le tudjuk vonni a tanulságot, és a következő évben ezeknek a tapasztalatoknak a birtokában tervezzük meg a folyamatokat, feladatokat."

A program kidolgozását követően vonult Zoltán nyugdíjba.

„A negyven év alatt próbáltam mindig jó viszonyt kialakítani a kollégákkal, akármilyen beosztásban voltam. Lehet, hogy olykor hangosan próbáltam megvédeni az álláspontomat, néha a hangomat is fel szoktam emelni, de ez sose azért volt, hogy a másikat megsértsem vagy megalázzam, hanem mert ilyen vagyok..."

A Budapesten közgazdászként dolgozó Juli lányával közösen határozták el pár éve, hogy felújítják Zoli szülői házát, és a nyugdíj utáni években a két generáció egy házban, de külön lakrészben fog élni.

„Most már együtt élünk, a felújítás még teljesen nem fejeződött be, úgyhogy az első nyugdíjas évemben még elég sok feladat vár ránk. A házban külön, elválasztott részben lakunk mi, a másik részben a lányoméék. Két unokám van, Gergő és Zoltán, vagyis Zozo, szeptemberben kezdik az iskolát és az óvodát."

Az unokákra gyakran vigyáznak, az ilyen napokat különösen szeretik. Felesége, Eti pár éve már nyugdíjas. Korábban munkairányítónaként dolgozott az egykori állami gazdaság gyümölcsöseiben, majd – miután gyes alatt elvégzte a tartósítóiipari mérnöki szakot is, a korábbi, kertész-mérnöki után – a borsfai savanyítóüzem vezetője volt évekig. Később tartósítóiipari szakembereket oktatott.

„Én világleletemben nem unatkoztam soha, úgyhogy nem félek a nyugdíjas léttől, mert mindig találni fogok valami feladatot. Szeretek olvasni. A szakmával is valamilyen szinten szeretnék még foglalkozni. Az biztos, hogy sokat utazunk, kirándulunk majd a feleségemmel, megnézzünk olyan városokat, országokat, ahol eddig nem jártunk. A baráti kör csakúgy, mint Kanizsán, Szombathelyen is megvan, a kapcsolat hosszú évek óta szoros, a találkozások rendszeresek, és ezeket a kapcsolatokat a jövőben is ápolni szeretném."

Zoli irodája előtt elhaladva az esetek nagy részében mindig kihallatszott valamilyen zene. Többnyire rock.

„Nem szeretek néma csendben dolgozni, így valamilyen zenét mindig hallgatok. Munka, vagy valamilyen tevékenység közben általában a '60-as évek végének, '70-es évek elejének progresszív rockzenéje szól. Ha csak zenét hallgatni ülök le, akkor inkább a komolyzene kerül előtérbe."

Zolinak egészségben gazdag, nyugodt, de aktív nyugdíjas éveket kívánunk!

Steyer Edina

FOTÓ: HORVÁTH GÁBOR

A Jeli Varázskert Japán erdőfoltjában

Tapasztalatcsere a szomszédokkal

Az OEE Nagykanizsai Helyi Csoportjának lelkes tábora 2023. április 25-én reggel útnak indult a Jeli Arborétum irányába, eleget téve a Szombathelyi Helyi Csoport meghívásának. A szakmai továbbképzéssel egybekötött tanulmányút helyszínét idén a Vasvári Igazgatóság biztosította a Jeli Varázskertben, illetve a Szajki Pagony térségében.

Jó hangulatú, viszonylag rövid buszos utazás után csoportunkat a Jeli Arborétumban várták vendéglátóink, a korábbi évekhez hasonlóan színvonalas környezetben. Az érkezés után Bakó Csaba vezérigazgató-helyettes, Orbán Lajos erdészeti igazgató és Kardos Bendegúz, az OEE Szombathelyi HCS elnöke és jelen lévő munkatársaik köszöntötték csapatunkat.

Tartalmas reggeli elfogyasztását követően buszra szálltunk, és elindultunk a terepi programok helyszínéül szolgáló Bögte község irányába. Először a Bögte 23B erdőrészletben nézhettünk meg egy tarvágás utáni ikersoros makkvetéssel kivitelezett mesterséges erdőfelújítást, ahol a helyileg illetékes műszaki vezető kollégák részletesen beszámoltak a fakitermelési és erdőművelési munkákról. A terület érdekessége, hogy a sok helyen megfigyelhető, vadragásnak tűnő állapotot valójában a pagonyra jellemző kései fagy okozta. Ezután továbbra is Bögte községhatárban maradva több, nagyrészt tölgyes, cseres főfafajú állomány véghasználat utáni erdőfelújítást jártunk be, amelyeknél a vendéglátóink beszámoltak a területileg jellemző felújítási nehézségekről, legyen az a makktermés hiánya, a vadkár, a termőhelyi vagy időjárási szélsőségek. Az ilyen jellegű tapasztalatcserénél jó látni azt, hogy a zalai erdőterületekkel közvetlenül határos részen gazdálkodó szombathelyi kollégák hogyan birkóznak meg a sokszor hasonló, de azért mégis más és egyedi problémákkal. Az utolsó terepi helyszínen egy teljes talajmarást követő első kivitelt nézhettünk meg. Itt szintén tartalmas és hasznos, kötetlen eszmecsere indult a megyéinkre jellemző erdészeti munkaerőhiányról, illetve az egyre növekvő vállalkozói díjakról. Végző sorban azonban mindenki arra a megállapításra jutott, hogy a jelenlegi viszonyok mellett egy jól elvégzett gépi talaj-előkészítés jelentősen megkönnyítheti az erdőfelújítás későbbi ápolását és a sikeres befejezést.

Túránk végeztével újra buszra szálltunk, és a reggeli találkozási pont felé vettük az irányt, ahol vendéglátóink finom ebéddel vártak minket Galambos István erdőművelési műszaki vezető kolléga jóvoltából.

A délután folyamán kissé esős, de szép időben vágunk neki a méltán híres Jeli Varázskert felfedezésének. A kirándulás során Ruborits Tamás közjóléti műszaki vezető kiváló túravezetését élvezhettük, így mindenki hasznos információkkal gazdagodhatott az arborétumot illetően, mind botanikai, mind helytörténeti érdekességek kapcsán.

A szakmai napon történtek bőséges vacsora mellett elemezhetjük vendéglátóinkal, akiket többségünk nem csak erdész kollégaként, hanem már jó barátként is ismer.

A vasi kollégákkal 2023 őszén Zalában ismét találkozunk annak reményében, hogy tovább építsük szakmai és baráti kapcsolatainkat a két megye erdész szakemberei között.

Kecskés Tamás, egyesületi tag

AMS GROUP – A.M.S.–BIOMASA KFT.

A Zalaerdő egyik kiemelkedő horv

Mint kereskedő cég indult útjára, később régiójuk legnagyobb faapríték-beszállítójává vált. A horvátországi székhelyű AMS GROUP, azon belül az A.M.S.–BIOMASA Kft. 2017 óta partnere társaságunknak. A két vállalat közti kapcsolatról Saša Abrisin tulajdonossal és Trojko Péter fahasználati és kereskedelmi osztályvezetővel beszélgettünk.

Kis cégeként kezdték, nagyjából tíz év alatt nőtték ki magukat csoporttá.

„A fejlesztés az elejétől fogva szempont volt, bár most már volumen tekintetében nem szeretnénk növekedni, a minőség az elsődleges szempont, így a feldolgozás fejlődésére helyezük a hangsúlyt. A jelenlegi piacot szeretnénk kiszolgálni minél hatékonyabban, kevesebb költségfordítással” – hangsúlyozta Saša Abrisin.

A csoport fő termékei a tűzifa, a faapríték és a fűrészipari termékek. Prémium szárított tűzifájuk nedvességtartalma 20% alatti, átlagosan 13–15%, de ezenkívül friss tűzifát is tudnak biztosítani vevőik számá-

ra. A faapríték mint megújuló energiaforrás előállítására, mostanra gyakorlatilag az alaptevékenységük. Évente több mint 100 ezer tonna friss és 18 ezer tonna száraz faaprítékot képesek termelni. Fűrészüzemükben

elsősorban bükk, kőris, gyertyán és tölgy alapanyagot dolgoznak fel.

Trojko Péter osztályvezető kiemelte, az AMS az egyik legnagyobb, bükkörnköt vásárló partnere a Zalaerdő Zrt.-nek, a tulajdo-

2007: A.M.S.–Biomasa Kft. megalakulása. Céljuk a fatermék-kereskedelem a horvát és az európai piacon.

2011: A legjobb exportcégnek járó Golden Key Award (Aranykulcs-) díj. Megkezdtek az ömlesztett és a kalodás tűzifa, valamint a szélezett és szélezetlen deszka gyártását és értékesítését.

2012: Új gyártóüzem Viroviticán (Verőce).

2015: Különválasztották a megújuló energiatermelésüket (tűzifa, faapríték) és a fűrészüzemi termelést. Létrejött az AMS-Product Kft., amely kizárólag a fűrészüzemi termékek nemzetközi piaci értékesítésére koncentrálnak.

2017: Létrejött az AMS Group, amely magában foglalja A.M.S.–BIOMASA Kft.-t, AMS-PRODUCT Kft.-t és a HOTO LIGNUM Kft.-t.

2018: 150 kW-os napelemez erőművet telepítettek Viroviticán (saját fogyasztásra).

2019: Új termelő- és tárolóraktárat építettek, a piacon elérhető legújabb technológiát telepítették (kiváló minőségű faaprítógép, négy tűzifagyártógépsor, 18 szárítókamra 8 szárító).

FOTÓK: AMS GROUP

át partnere

nos ehhez hozzátette: „Olyan beszállítókkal dolgozunk együtt, akiknek alapanyaga felelősen kezelt erdőkből származik.” Társaságunktól egyébként éves szinten 4000–5000 köbméter alapanyagot vásárolnak, amelyet ljubešćicai üzemükben dolgoznak fel.

A fűrészipari tevékenységen túl a 2019-es beruházások a termelési kapacitás növekedését eredményezték, így már évente 20 ezer m³ száraz tűzfát és 18 ezer tonna faaprítékot tudnak előállítani. Dolgozói látszámuk összességében 175–180 ember között mozog, köztük faipari mérnökök, erdőmérnökök, erdésztechnikusok és betanított munkások, a nem szakmai részeken természetesen jogászokkal és közgazdászokkal karöltve tesznek meg mindent a minőségért.

Az A.M.S.–BIOMASA Kft. fele-fele arányban Saša Abrišin és unokaöccse tulajdonában van. Saša 1991 óta él Magyarországon, Pécsen, magyar és horvát állampolgárként. Mint mondja, a magyarnyelv-tudásnak köszönheti, hogy egyáltalán ezt az üzletet el tudta indítani. Egyébként 2004 óta foglalkozik fával.

Steyer Edina

Munkából hivatás

Az esztendő minden egyes hetének megvan a saját jelentősége vadgazdálkodási szempontból. A szakmai munka a kerületvezető hivatásos vadászok vállán nyugszik, akik idejük meghatározó részét a természetben töltik. Molnár Tibor Zoltánnal nyugdíjba vonulása okán zalabaksai otthonában beszélgettünk.

Tibor gyermekkorától szoros kapcsolatban áll a vadászattal, mert édesapja sportvadász volt, aki mellett a múltó évek során sok ismerettel gazdagodott. A természet és a vad szeretete, tisztelete iránt már akkor elkötelezte magát. A Zalai Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság Zalabaksai Erdészetéhez 1981-ben került sofőrként. Rendszeresen szállította a vadászokat, vendégeket, továbbá résztvevője, segítője volt az egyéni és társas vadászatoknak. Élete meghatározó éve lett 1994, amikor kinevezték vadásznak. Az erdőgazdaság támogatásával munka és család mellett Szombathelyen, majd Somogyzsitfa-Szöcsénypusztán végzett tanulmányokat, megszerelve a szükséges végzettségeket. Szerencsésnek érzi magát, mert kinevezésétől nyugdíjba vonulásáig a Pusztapáti vadászkerület hivatásos vadászaként dolgozott, ahol rengeteg élménnyel gazdagodott, jó közösség aktív tagja volt.

Tibor véleménye szerint „minden vadászati módnak megvan a maga varázsa”. A cserkelés, a lesvadászat éppúgy szívéhez közel álló, mint a téli egyéni és társas vadászat. Utóbbiban kezdetben hajtásvezetőként tevékenykedett, később, a kor előrehaladtával felvezetői teendőket kapott. A társas vadászatokra való felkészülésre, a loállások kijelölésére mindig nagy gondot fordított. Jó kommunikációs és kapcsolatteremtő készsége segítette, hogy az általa kísért vendégek élménydús napokat töltsenek az erdőgazdasági vadászterületeken. Sok vadászt kísért az eltelt esztendők alatt, és mindig igyekezett, hogy a vendég jól érezze magát és eredményes legyen. A vadász sikere nem csupán a szerencsés elejtőnek, hanem számára is örömet nyújtott. Elmondta, hogy „minden hivatásos vadásznak az az öröm, ha az általa kísért vadász sikeres és örül”. Tibor szakmai munkáját a megyei vadásznapon átadott Nimród vadászéremmel, később pedig a Hubertus Kereszt ezüst fokozatával ismerték el.

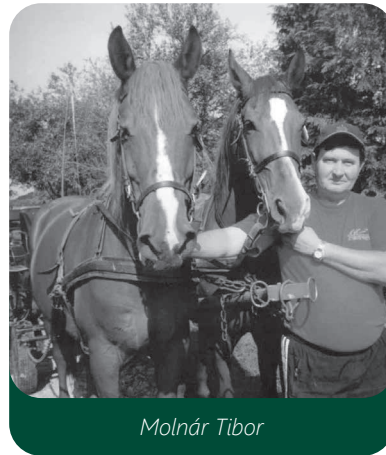
Mindig is kötődött a kutyákhoz, gyermekként drótszőrű németvizslák mellett

nőtt fel. Később érdeklődése a sötét színű gordon szetter irányába fordult, e fajtaival sokat dolgozott együtt és még versenyzett is. Szívesen gondol vissza a kis termetű, heves vérmérsékletű simaszőrű és drótszőrű foxterrier, jagd terrier és welsch terrier kutyáira, akik egyaránt alkalmasak voltak föld feletti és föld alatti munkákra. Kotorékból, szalmabálák közül ugratták ki a szőrmés ragadozót, hajtásban kitartóan keresték, majd folyamatos csaholással mozgatták a vaddisznót. Kutyái a mindennapokban éppúgy társai voltak, mint a vadászatokon, tőlük rengeteg élményt kapott.

Munkája során a sportlövészettel is körán kapcsolatba került. A pusztapáti lőtér rendszeresen megfordult, lökésszerűen folyamatosan fejlesztette. A gyakorlások és versenyek révén a kollégák közötti kapcsolat tovább erősödött.

A lovak iránti szeretete nagyapjához kötődik, aki az uradalmi időkben csikós volt. Hivatásos vadászként 1996-ban vásárolt egy hátsólova, vele sokszor járta a vadászkerületet. Később lovai száma bővült, így az erdészetnél igény esetén „barkácsolni” is lehetett, azaz a vadással együtt vadászfogaton vagy lovas szánon ülve közelítették meg a vadat. A térségben egykoron még amatőr fogathajtó versenyeket is rendeztek.

Életében fontos szerepet töltött be a labdarúgás is. Szabadidejében kezdetben nézőként járt futballmérkőzésekre, majd a

Molnár Tibor

Zalabaksa KSE megalakulása után nem sokkal megszólították, hogy vállalja el a tréneri teendőket. A felkérést elfogadta, s edzőként 17 esztendőn át irányította a helyi csapatot, kétszer bajnokságot nyertek.

Tibor a feleségét ötven éve ismerte meg, aki megajándékozta kettő gyermekkel, akiknél szintén kettő-kettő gyermek született. Természetkedvelő leánya Fehérvárcurgón él családjával. Fia, ifj. Molnár Tibor örökölte apja vadászat iránti szeretetét, jelenleg a Lenti Erdészet gosztolai vadászkerületében hivatásos vadász.

Tibor 2022 augusztusában, öznász idején nyugállományba vonult, azóta a gyermekek és az unokák segítségével a legfontosabb feladata. Szabadidejében legtöbbször a családi porta körüli teendők ellátása tölti ki idejét.

A Zalaerdő Zrt. kollektívájának nevében ezúton kívánunk Tibornak hosszú, boldog, egészségben eltöltött nyugdíjas éveket!

Ernszt Tamás
vadászati és halászati előadó

Kollektív Szerződés 1954–1955

A rovat korábban a második világháború alatti vagy azt megelőző időszak fennmaradt irataiból csemegézett. Most egy valamivel későbbi dokumentumot mutatok be az '50-es évekből: a Lenti Állami Erdőgazdaság 1954–55. évi Kollektív Szerződését. Azóta is eltelt már 70 év, így egyre kevesebben vannak azok, akik még átéltek ezt az időszakot, a fiatalok pedig legfeljebb hallomásból ismerik a kor szellemét. Ezért gondoltam érdekesnek közreadását, még ha kivonatosan is.

De mi is az a Kollektív Szerződés? A Kollektív Szerződés mai értelemben a munkáltató és a munkavállalók között létrejött megállapodás. Célja a felek jogainak védelme és a munkaügyi viták megelőzése. Ez – mint látni fogjuk – régen is így volt, de akkor más célokat is megfogalmaztak benne, a kor politikai elvárásainak megfelelően.

A 25 oldalas kiadvány tételesen tartalmazta, mit vállal az igazgató és mit vállal a Szakszervezeti Bizottság a termelés, a munkabérek és normák, a munkafegyelem stb. területén. Példának okáért az igazgató az erdőművelési munkák termelékenységének emelése terén többek között a meglévő 20 db ivóvízes edény mellé további 40 db beszerzését is vállalta. A sporttevékenység elősegítése érdekében 3 asztalitenisz-felszerelés biztosítását ígerte „a lenti erdészet, a vétyemi pagony és a lenti faraktár részére.”

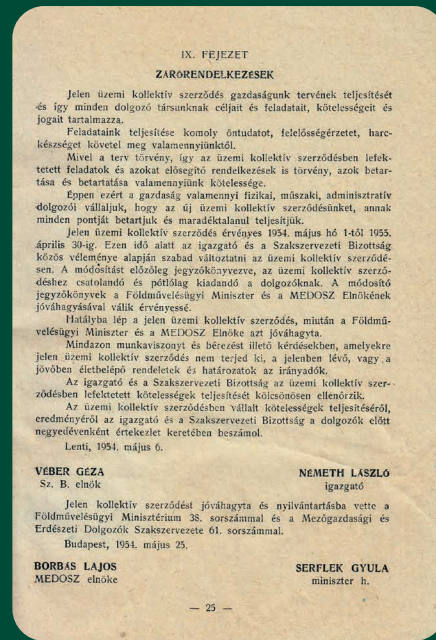
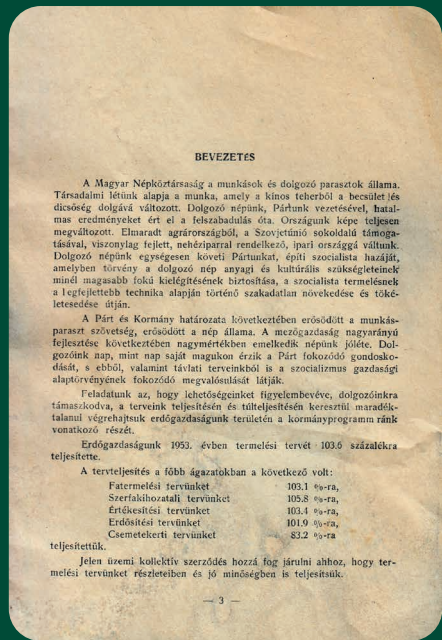
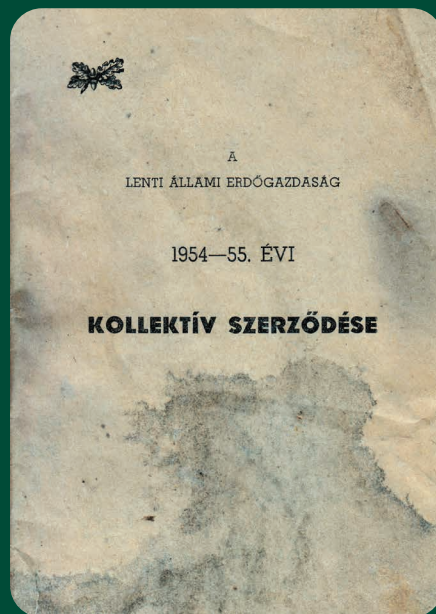
És a Szakszervezeti Bizottság? Egy vállalkás: „Tevékeny részt vállal a dolgozók, különösen a gyenge jellemű dolgozók és a már büntetettek nevelésében. Az ilyen dolgozók életében, fejlődésében beállott változásokra

felhívja az igazgató figyelmét és javaslatot tesz, hogy a kedvező és maradandó változás esetén a dolgozó előzetes hibája miatt tovább hátrányt ne szenvedjen.”

A szerződés szellemiségét jól tükrözi a „BEVEZETÉS” és a „ZÁRÓRENDELKEZÉSEK”:

Más idők jártak, remélem nem térnek vissza.

Dr. Páll Miklós
ny. ellenőrzési osztályvezető

Tervezett programjaink

AUGUSZTUS–OKTÓBER:

• **Gombaismereti túrák** a Zalakaros és a Lenti környéki erdőkben, a gombamegjelesen függvényében

További információ: www.zalaerdo.hu, facebook.com/Zalaerdo; Túravezetők: Gál Sándor (Zalakaros, +36-30/474-2130); Stefanich Péter (Lenti, +36-30/464-4558)

SZEPTEMBER 15., 22.

• **Szarvasbögés-hallgató járat** a Csömödéri Állami Erdei Vasúttal

További információ: www.zalaerdo.hu,

facebook.com/Zalaerdo; Kaliba Mihály (+36-30/474-2146, erdeivasut@zalaerdo.hu), Horváth Dániel (+36-30/364-8901, horvath.daniel@zalaerdo.hu)

SZEPTEMBER 23.

• **Turizmus világnapja** a Csömödéri Állami Erdei Vasúttal

További információ: www.zalaerdo.hu, facebook.com/Zalaerdo; Kaliba Mihály (+36304742146, erdeivasut@zalaerdo.hu), Horváth Dániel (+36-30/364-8901, horvath.daniel@zalaerdo.hu)

Tavaszi-nyári haltelepítések

A Zalaerdő Zrt. tulajdonában és kezelésében lévő Kistolmácsi-víztározó és a Szentpéterfalvai-tó halállománya május 27-én 6000–6000 darab, 3-4 centiméter nagyságú süllőivadékkal, július 17-én 300–300 kilogramm, 2 kilogramm átlagsúlyú pikkelyes nyurga-pontyal gazdagodott.

Szerkesztőbizottság: dr. Baráth László, Bodor György, Ernszt Tamás, Gyergyák Lajos, Illés György, Kreiner Roland, Lukács István, dr. Páll Miklós, Pinter Csaba, Steyer Edina, Varga Attila, Vaski László • Felelős szerkesztő: Kreiner Roland (term. ig.) • Kiadó: ZALAERDŐ Zrt. • Felelős kiadó: Rosta Gyula vezérigazgató – Nyomdai előkészítés: Zalai T-Ma Kiadó Kft. • Nyomtatás: Gura Nyomda Kft. • Készült: 420 példányban

